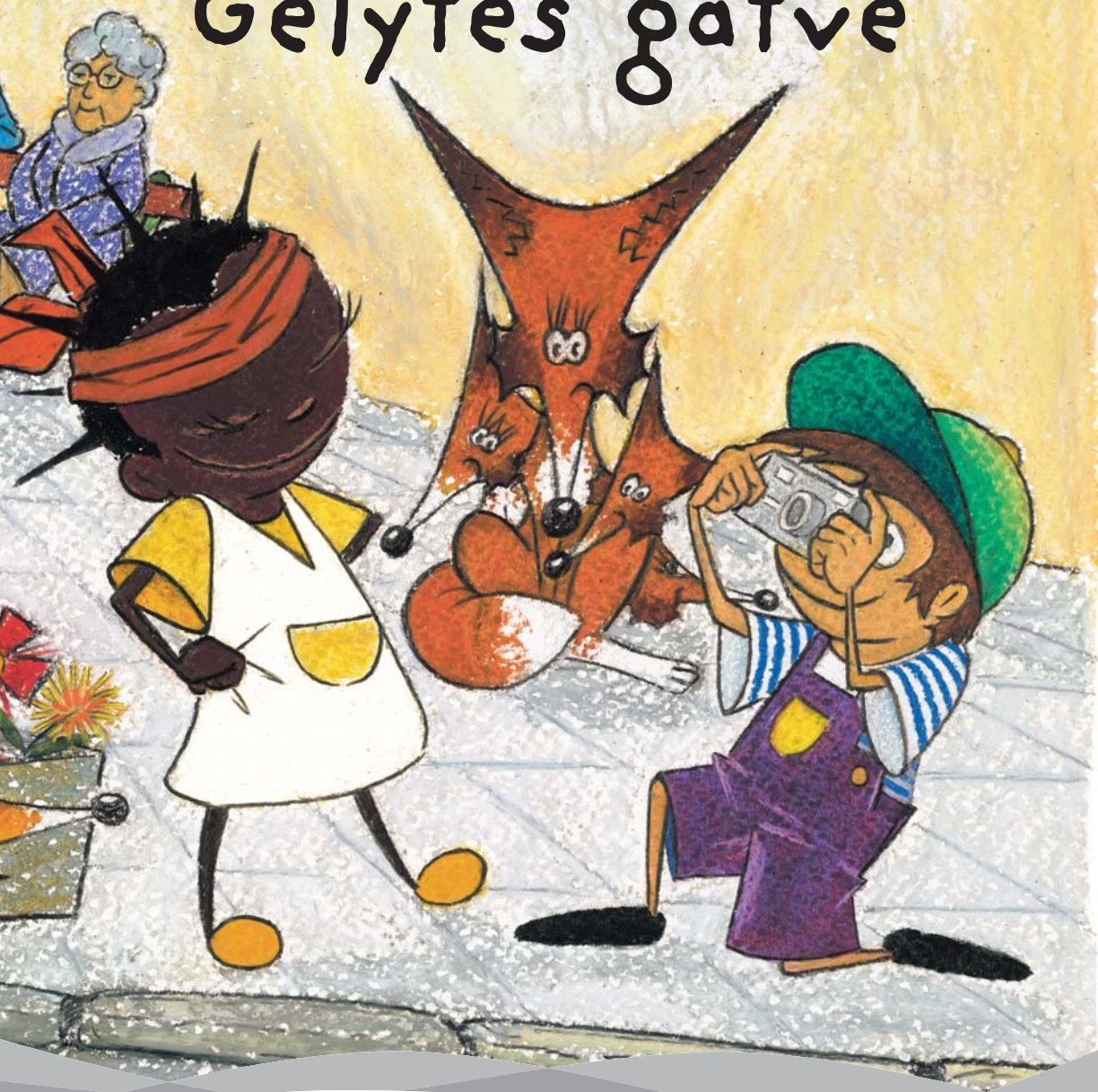

Mažoji Gėlytės gatvė

EUROPOS
KOMISIJA

aplinka

Šį leidinį spaudai parengė Aplinkos generalinis direktoratas.

Su leidiniu galima susipažinti ir Aplinkos generalinio direktorato interneto svetainėje, skirtoje jaunimui ir aplinkai: http://ec.europa.eu/environment/youth/index_lt.html

Teksto autorius: Benoît Coppée

Dailininkas: Nicolas Viot

Techninė gamyba: European Service Network

Europe Direct – tai paslauga, padėsianti Jums rasti atsakymus į klausimus apie Europos Sąjungą

Informacija teikiama nemokamai telefonu*:

00 800 6 7 8 9 10 11

*Kai kurie mobiliojo ryšio operatoriai neleidžia naudotis numeriais, prasidedančiais skaitmenimis 00800, arba už juos ima mokesť.

Daug papildomos informacijos apie Europos Sąjungą yra internete. Ji pasiekama per Europos serverį (<http://ec.europa.eu>).

Kataloguotų duomenų galima rasti šio leidinio pabaigoje.

Liuksemburgas: Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras, 2009 m.

ISBN 978-92-79-11967-5

doi 10.2779/25323

© Europos Bendrijos, 2009

Atgaminti leidžiama, jei nurodomas šaltinis.

Printed in Belgium

SPAUDINTA PERDIRBTAME PAPIERIUJE, KURIAM SUTEIKTA SPAUDOS PAPIERIAUS ES EKOLOGINĖ ETIKETĖ
([HTTP://EC.EUROPA.EU/ECOLABEL](http://ec.europa.eu/ecolabel))

Tomas savo draugei Gėlytei aprodo Merlino miestą. Vakar ryte Gėlytė atvyko iš Žydrosios salos – salos, kur visada šviečia saulė. Šiandien mieste viskas pilka. Tai diena be saulės. Truputį niūri, truputėlį liūdnoka diena.

– Tavo miestą aš įsivaizdavau kitaip! – sako Gėlytė per oranžinę jos nosį dengiančią skarelę. – Čia nelabai gerai kvepia...

Tomas suraukia antakius.

– Man labai gaila, – sako Tomas. – Ši gatvė vadinasi Rūpesčių gatve... Tikrai, čia per daug automobilių...

Rūpesčių gatvės viduryje sustojo nesuskaičiuojamas kiekis automobilių. Jie pradeda signalų koncertą. Pyyyyyp! Pypyp! Pypypyyyyp! Gėlytė užsikemša ausis. Ji niekada negirdėjo tiek daug triukšmo. Staiga, kitoje gatvės pusėje, už parko tvoros Gėlytė pastebi laputę Lilę.

– Ten, Tomai! Aš matau Lilę! Ji mūsų laukia kartu su savo mažaisiais lapiukais! Bėgam su ja susitikti!

Tomas čiumpa Gėlytę už rankos.

– Stok, Gėlyte! Pereiti gatvę mes privalome per pėsčiųjų perėją!

Tą pačią akimirką raudonas automobilis, įkalintas automobilių spūstyje, susinervina. Jo vairuotojas girgždina padangas. Automobilis pajuda, suburzgia ir staigiu judesiu užvažiuoja ant šaligatvio. Už vairo ponas ARMANDAS, pats nekantriasias Merlino miesto vairuotojas. Automobilio sparnas užkliudo Gėlytės ranką. Šoninis veidrodis užkabina baltą mūsų draugės suknelę. Gėlytė apsisuka ir krenta. Tomas išgąstingai sušunka. Laputė Lilė saugo savo keturis mažylius.

Gėlytė sužeista. Nuo peties ant jos baltos suknelės kapsi maži kraujo lašeliai. Jos akys užmerktos. Ponas ARMANDAS išlipa iš savo raudono automobilio. Jis labai sutrikęs.

– Ką aš padariau! Ką aš padariau!

Tomas glosto savo draugės skruostą. Gėlytė atmerkia akis.

– Viskas bus gerai, – šnibžda Tomas.

Atbėga Lilė ir jos mažieji lapiukai.

– Lile, – šaukia Tomas, – bėk pakviesti ponią SALOMĘ, medicinos seselę! O aš tuo metu bandysiu surasti poną GASPARDĄ, Merlino miesto policininką! Kas nors turi įvesti tvarką šiame nelaimingame automobilių kamštyje!

Ponas ARMANDAS susiima rankomis už galvos.

– Ką aš padariau! Ir ką gi aš padariau!

Gėlytė nori atsikelti. Tomas ją sulaiko.

– Nejudėk, Gėlyte! Taip bus daug protingiau!

Keturi mažieji Lilės lapiukai susirango aplink Gėlytės galvą. Taip jie padaro jai švelnutę pagalvėlę. Tomas spaudžia Gėlytės ranką, ją padrasindamas.

Rūpesčių gatvė negailestinga. Automobiliai nesiliauja pypsėti. Kai kurie vairuotojai atidaro savo langus. Jie šaukia. Vienas vyras stipriai įpykęs sušunka:

– Kada gi pagaliau baigsis tas kamštis? Kieno tas prieš mane esantis žalias automobilis? Pirmyn, judinkitės! Greičiau! Aš pavėluosiu!

– Pyyyyyp! Pypyp! Pypypyyyyp! – atsako visi automobiliai. Pykčio šešėlis užtemdo Tomo akis.

– Gėlyte, negaliu palikti tavęs vienos! kažkas turi man padėti rasti poną GASPARDĄ!

Išgirdęs šiuos žodžius, Snaigius, pats šviesiausias iš lapiukų, pašoka. Jis laižo Tomo ranką.

– Gerai, aš supratau! – šypsosi Tomas. – Tu nori eiti pakviesti poną GASPARDĄ? Pirmyn! Bėk!

Gėlytė susiraukia. Tomas susirūpina.

– Ar tau labai skauda?

Gėlytė narsiai purto galvą, norėdama pasakyti „ne“. Bet jau būtų pats laikas atvykti poniai SALOMEI. Gėlytės suknelė ant peties tampa vis raudonesnė.

Tomas oranžine skarele šluosto Gėlytės kaktą. Gėlytė šypsosi. Tolumoje girdisi garsus balsas. Balsas smarkiai barasi. Tai ponas GASPARDAS. Snaigius bėga šalia jo.

– Jau pats laikas man įvesti tvarką šioje betvarkėje! – šaukia ponas GASPARDAS.

Vienas vairuotojas burzgina savo automobilio variklį. Brum! Brum! Brum! Bruuum!
Ponas GASPARDAS nutaiso griežtą veidą. Jis kreipiasi į vairuotoją.

– Klausykite, gerbiamasis, truputėlį kantrybės! Kiekvieną kartą, kai darote „Brum! Brum! Brum! Bruuum!“, Jūsų automobilis bereikalingai teršia aplinką! Šie teršalai kaupiasi aplink žemę kaip kamuolys! Jie sulaiiko žemės skleidžiamą šilumą! Tai viena iš planetos klimato atšilimo priežasčių!

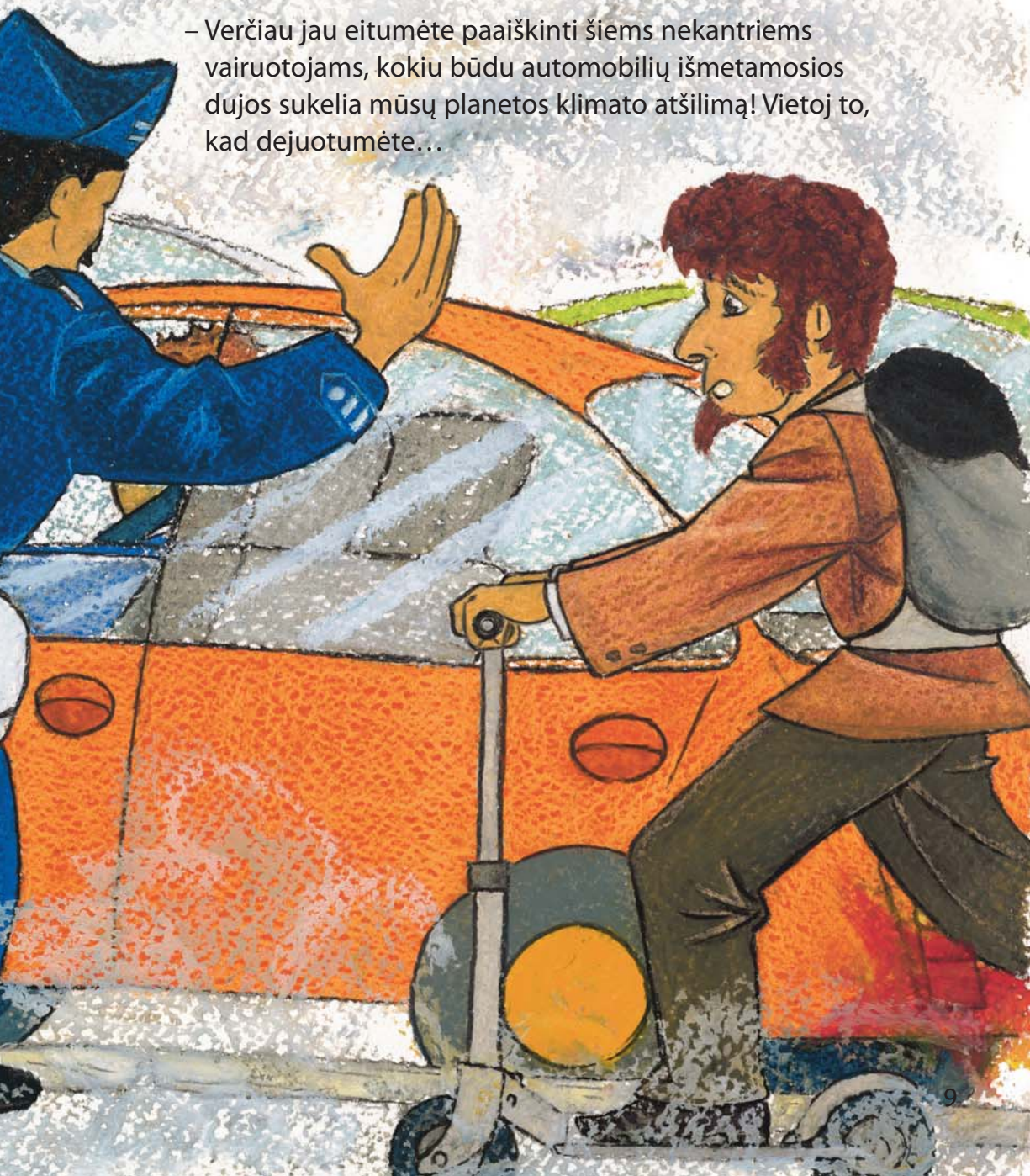

Ponas ARMANDAS sėdi savo automobilyje.

– Ką aš padariau! Ir ką gi aš pa...

Tomas supyksta. Jis kreipiasi į poną ARMANDĄ.

– Verčiau jau eitumėte paaiškinti šiems nekantriems vairuotojams, koku būdu automobilių išmetamosios dujos sukelia mūsų planetos klimato atšilimą! Vietoj to, kad dejuotumėte...

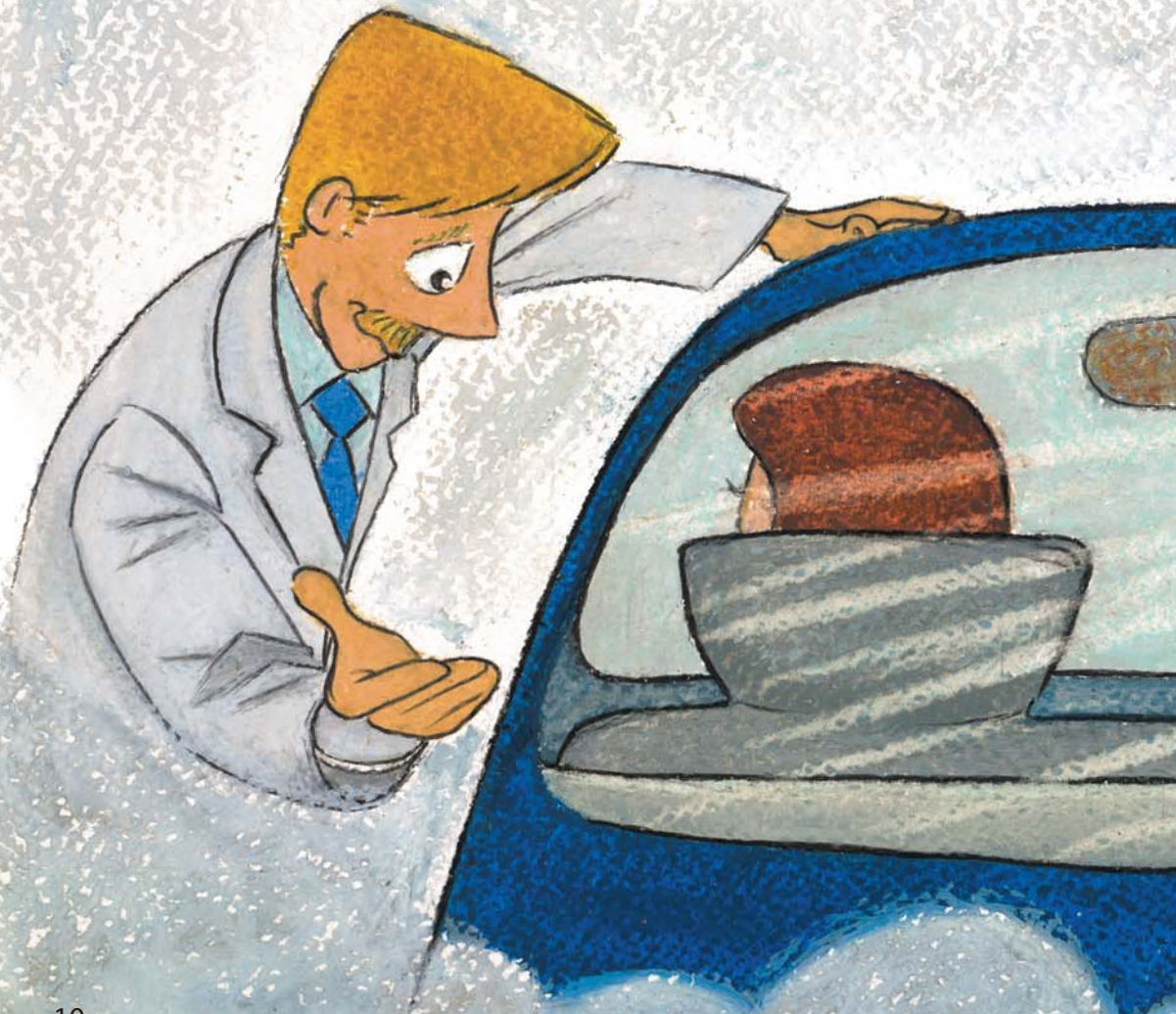

Ponas ARMANDAS šypsosi.

– Kokia gera mintis... Ak, aš jausčiausi naudingas... Ak...

Ponas ARMANDAS nuskuba prie stovinčių automobilių. Jis užkalbina mėlyno automobilio vairuotoją. Ši vairuotoja – tai Liusi mama.

– Sakykite, ponია, ar žinote, kad darydama „Brum! Brum! Brum! Bruuum!“, Jūs...

Tomas šypsosi. Liusi išlipa iš automobilio laikydama violončelę. Ji smarkiai supykusi.

– Jei jau taip, tai aš noriu eiti pėsčiomis į savo violončelės pamokas! Jeigu visi šitie „Brum! Brum! Brum! Bruuum!“ daro žalą planetai... Aš eisiu pėsčiomis! Be to, tai visai netoli! Tai tik du kengūros šuoliai! Koks tikslas važiuoti automobiliu!? Pagaliau aš juk teisi!

Bet Rūpesčių gatvėje įstrigę automobiliai pradeda naują signalų koncertą. Pyyyyp! Pypyp! Pypypyyyy! Liusi šaukia:

– Jūs patys esate tie transporto kamščiai! Jūs pypsite patys sau! Mulkių gauja!

Liusi ant nugaros neša savo violončelę. Ji braunasi tarp sustojusių automobilių. Ryžtingais žingsniais ji keliauja link Merlino miesto Muzikos akademijos. Jos mama seka jai iš paskos.

- Liusi, sugrįžk! Sugrįžk atgal į mūsų automobilį!
- Ne! – atsako Liusi. – Aš daugiau nebe noriu važiuoti į Akademiją automobiliu! Mes gyvename visiškai netoli! Tarp kitko, visi mano draugai ateina pėsčiomis! Aš jiems pavydžiu! Eidami visi kartu, jie gali pasipasakoti daugybę istorijų! Jie gali linksmintis! Be to, pasivaikščiojimas yra naudingas sveikatai! Valio! Valio!
- Liusi, sugrįžk!
- Ne! Aš daugiau nebe noriu važiuoti į Akademiją automobiliu!

Ak! Štai ir Lilė! Ją lydi Merlino miesto meras ir jauna ponja.

– Štai ir medicinos seselė! – šaukia Tomas.

Medicinos seselė ponja SALOMĖ atsiklaupia prie Gėlytės. Ji švelniai atsega baltą suknetę. Meras susirūpinęs. Tomas suraukia antakius. Gėlytė labai stipriai spaudžia savo draugo ranką.

A colorful illustration depicting a scene. On the left, a man in a blue uniform and cap stands with his right arm raised. In the center, a young girl with a green hat, a striped shirt, and a purple dress looks towards the right. On the right, a man in a green suit and glasses is shown from the chest up, with his hand near his face in a thoughtful or listening pose. The background is a textured, light-colored wall.

Ponia SALOMĖ šypsosi.

– Tavo sužeidimas nėra rimtas, mieloji!
Mažas pleistriukas, nedidelis įtvaras,
ir po kelių dienų iš to liks tik blogas
prisiminimas!

– Ach! – lengviau atsidūsta Meras,
šluostydamasis kaktą. – Panele Gėlyte, labai
apgailėstauju, kad mūsų mieste pasitikome Jus
tokiomis sąlygomis...

Tomas atsistoja. „Pyyyyy! Pypyp! Pypypyyyy!“
simfonijos fone jis kreipiasi į Merą.

– Toliau taip tęstis negali! Reikia kažką daryti!
Mažoje Rūpesčių gatvėje per daug triukšmo, čia
pernelyg pavojinga, pernelyg pilka, pernelyg...

– Tu teisus, Tomai! – atsako Meras. – Po šiandieninės avarijos privalau priimti sprendimą. Štai... Aš turiu planų... Ne... Aš nusprendžiu... Taip, aš nusprendžiu Mažojoje Rūpesčių gatvėje uždrausti važiuoti automobiliams!

Gėlytė šypsosi.

– Nuostabi mintis! – pareiškia mažoji mergaitė. – Ak! Mano gražioji balta suknutė sutepta krauju ir visa purvina.

– Tai automobilių išmetamosios dujos... – sako ponias SALOMĖ.

Vėliau, po kiek laiko....

Virš Merlino miesto šviečia nuostabi saulutė. Ponas Meras negaišo laiko veltui. Jis tesėjo savo pažadą. Mažoji Rūpesčių gatvė buvo pertvarkyta. Meras kreipiasi į gyventojus.

- Brangūs miestelėnai, man taip malonu atidaryti naują gatvę! Naują gatvę, kur automobiliai nelaukiami! Žinoma, autobusai ir automobiliai yra būtini... Žinoma, mes naudojames šiomis transporto priemonėmis... Bet neužmirškime ramybės, švaraus oro, pasivaikščiojimų, saugumo gatvėje teikiamos naudos... Ta proga šiandien aš trokštu padėkoti dviem žmonėms...

Ponas Meras uždeda ranką ant pono ARMANDO peties.

- Ponas ARMANDAS pasisiūlė vadovauti mokymo aikštei, kurioje Merlino miesto vaikai galės mokytis eismo saugumo taisyklių! Visiškai saugiai!

Visi ploja ponui ARMANDUI. Jis susijaudinęs.

- Be to, trokštu padėkoti mūsų draugei Gėlytei už drąsą...

Visi ploja Gėlytei. Meras prisiartina prie uždangalo, slepiančio naujosios gatvės pavadinimą.

- Taip pat aš nusprendžiau mūsų naująją gatvę pavadinti... Mažąja Gėlytės gatve!

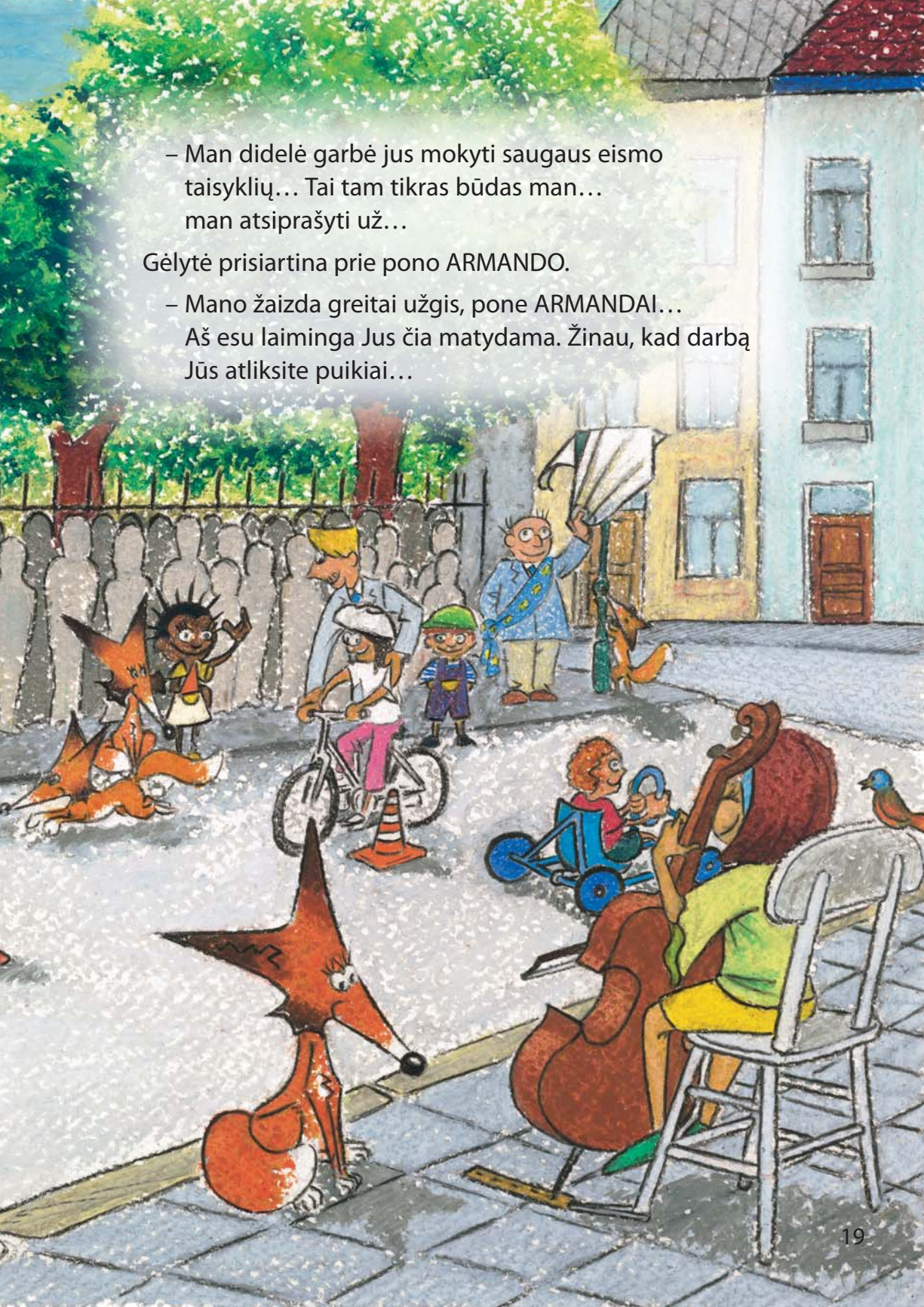
Visi Merlino miesto gyventojai ploja. Staiga ponas Meras prie lūpų švelniai priglaudžia pirštą. Tada Mažojoje Gėlytės gatvėje įsivyrauja tylą. Nepaprastai maloniai, nepaprastai švelniai pasigirsta lengva muzika ir kyla, kyla į dangų. Ak! Tai Liusi! Tai Liusi ir jos violončelė! Kaip gražu! Kokia puiki mintis buvo pakviesti Liusi su jos violončele į Mažosios Gėlytės gatvės atidarymą! Kokia nuostabi muzika! Truputėlį toliau vaikai jau susirinko mokymosi aikštelėje. Jie mokosi saugaus eismo taisyklių atidžiai ir geranoriškai prižiūrint ponui ARMANDUI.

– Man didelė garbė jus mokyti saugaus eismo taisyklių... Tai tam tikras būdas man... man atsiprašyti už...

Gėlytė prisiartina prie pono ARMANDO.

– Mano žaizda greitai užgis, pone ARMANDAI... Aš esu laiminga Jus čia matydama. Žinau, kad darbą Jūs atliksite puikiai...

Tomas prieina prie Gėlytės.

– Gėlyte, rytoj tu sugrįši į savo salą. Aš noriu tau padovanoti šią žavingą gėlelę. Noriu tau pasakyti, kad...

Tuo metu paukštelis praskrenda virš Mažosios Gėlytės gatvės. Jis džiugiai čiulba. Mes neišgirstame žodžių, kuriuos Tomas pasakė Gėlytei. Bet gal jie ir turi išlikti paslapyje.

– Aš irgi, Tomai, aš...

Ir vėl paukštelis.

– Rytoj mes vyksime į uostą. Pėsčiomis. Tavo burlaivis laukia, kad parplukdytų tave į Žydrają salą. Pakeliui mes dar pasipasakosime daug nuostabių istorijų...

Europos Komisija

Mažoji Gélytės gatvė

Liuksemburgas: Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras

2009 – 20 p. – 16,2 x 22,9 cm

ISBN 978-92-79-11967-5

doi 10.2779/25323

Šį leidinį nemokamai galima įsigyti šiuo adresu tol, kol tiražas nesibaigęs:

Europos Komisija

Aplinkos generalinis direktoratas

Informacijos centras (BU-9 0/11)

B-1049 Briuselis

<http://bookshop.eu/>

Leidinių biuras

Publications.europa.eu

ISBN 978-92-79-11967-5

9 789279 119675